

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek és hirdetések is
küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMÚ KOZLÖNY.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal mérőkölt ár-
jegyzék szerinti számát.

Egyes példányok

kaphatók lapunk nyomdá-
jában valamint Stark Nándor
és Szigethy Z. könyv- és
papirkereskedésében.
Kéziratok nem adnak vissza.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő:
S I M A F E R E N C Z.
Pályafős szerkesztő:
P I N T É R G Y U L A.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

A döntő nap előtt.

Holnap dől el, hogy ki intézi jövőre Csongrádvármegye sorsát: a népnek romlatlan választottai e? vagy a pákulicz uralom által teremtett néhány ember e?

Csongrádmegye közönsége élethalál harcot vív a holnapi napon, a kurrupció vitézeivel s a stikliki nagy mestereivel.

Holnap dől el, hogy Csongrádmegyében az igazi népakarat e a döntő, nagy a kormány kenyér morzsáiból élő hivatalnok sereg?

Holnap fog eldőlni, hogy a tulcsigázott községi terhek alatt a megye községei össze roskadjanak e? vagy a hivatalos körök által gédelgetett szűz vállu uradalmi községek bevonassanak az igazi községek teher viselésébe?

Holnap fog eldőlni, hogy az ellenzék képzett elemeinek van e jussa a megyei tisztikarban helyet foglalni, vagy az összes tisztii állások csak stikliki elkövetőinek, kormánypárti korteseknek, nagy becstelenséget ortvátmadások elkövetőinek vannak fenntartva?

A holnapi nap határoz a felett, hogy az alkotmányosság kriteriuma: a becsületes és tiszta választás fog e meghonosulni a jövőben; vagy a politikai jogok nyílt arcú csapásával az eddigi rendszer fog minden üzelmével életben maradni?

Holnap fog eldőlni, hogy a nép képviselői választanak e tisztviselőket; vagy főispáni parancsra a kormánypárti kisebbség nevez e ki szuronyok villogása és zsendár kardok kihuzása mellett polgármestereket?

Holnap tudja meg az összes megyei és községi tisztikar hogy kötelességei mellett lesznek e körvonalozott jogai is; vagy tisztességük, megélhetésük és családjuk jövője egy, a kormány bizalmasának kezében áll s mindenre kész fegyelmi választmány kezébe lesz letéve?

S végül, — a mit először kellett volna említenünk, — holnap lesz nyilvánvalóvá, hogy lesz e becsületes tiszta közigazgatás; vagy marad minden a régi szennyes nyomokon?

Tehát választó közönség! nagy nap lesz a holnap nap. Forduló pontot fog az jelenleni Csongrádmegye közéletében; sőt a megye társadalmi életében egy nagy epochának előestéjét képezi.

Ha tehát volt valamikor szükség rá, hogy a választó polgár az ő politikai jogát becsületesen gyakorolja: ez a kötelesség, holnap elkövetkezik.

Szégyen, — többet mondunk gyalázat és becstelenség lenne, ha az ellenzéki polgárok közönyössége miatt, a pákulicz párt győzelemre vergődne!

Nem kell más, mint megjeleni a

szavazásnál, és szavazni az ellenzéki jelöltekre.

Ha ezt az ellenzéki ember nem teszi meg, nem érdemli meg, hogy politikai jogokat gyakoroljon. A politikai joggyakorlást nem csak jog, hanem kötelesség is s annak elmulasztása bűn.

Legyen róla az ellenzéki polgárság meggyőződve, hogy a győzelem egyedül az ő akaratától függ. Csongrádmegye talaja csak az ellenzéki polgárokat neveli erőssé, a kormánypártiakat pedig csak szilfődni hagyja.

Szégyen és gyávaság volna ha az erősebb a szilfődővel meg nem tudna birkózni.

Legyen tehát ott a választási urnánál mindenki a holnapi napon.

A vezérek, a káplárok megteszik kötelességeiket; tegyék meg a közkatonák is.

És esküdjünk meg, hogy az ellenzéki zászlót el nem fogjuk hagyni soha!

Fogadjuk meg, hogy se csábítás, se fenyegetés, se szorgos munka, ezen pár óráig tartó politikai joggyakorlatáról vissza nem tart.

Ellenzéki polgárok! Öreg és ifju! Legyen ott a holnapi napon mindenki a megyei képviselők választásánál, az ellenzéki jelöltekre szavazni.

Ha ott lesztek győzni fogunk! Ha nem jöttök el: a bukás szégyene benneteket érjen. De ott lesz mindenki és győzni fogunk; mert győzni akarunk. *Dr. Szánthó.*

A zágrábi elégtétel.

— A képviselőház ülése. —

A képviselőház ellenzéki többszöri hosszas tanácskozás után abban állapodott meg, hogy a zágrábi események fontosságára való tekintettel, egy pillanatig sem késedelmeskedik, hanem az első alkalmat mindjárt megragadja, hogy a megsértett nemzeti trikolornak a teljes elégtételt megszerezze.

A képviselőház keddi ülésében történt meg erre nézve az első lépés. Erz édeskes ülésről a következőket írja a Magyarországi:

Tömve voltak a padsorok az ülésteremben és a karzatokon is, a hangulat balról lelkes volt, míg a jobbon alig mertek megmozdulni, sőt még akkor is csendben maradtak, mikor Bánffy Dezső báró ő kegyelmessége megjelent a képviselőház színe előtt.

— Itt jön a diszpolgár!

— Hoch! Hoch! Zsivio!

A zajos fogadtatás szinte egygyé olvasztotta a balmezőt.

Bizony-bizonnyal volt, a mikor ilyen hangulatban, ilyen lelkesen készültek a közdelemre az ellenzék tagjai.

Az elnöki előérjesztésekre senki sem figyelt, sőt a honvédelmi miniszter jelentésével sem törődtek valami sokat.

Az érdeklődés ott kezdődött, a mikor az elnök napirend előtt Kossuth Ferencnek adta meg a szót.

Kossuth határozottan jól választotta meg az első képviselőházi felszólalására az alkalmat; hazafias mélységtől áthatott tárgyilagos kijelentéseit figyelemmel hallgatták minden oldalon és a tényállás

ismertetése által sokban hozzájárult ahhoz, hogy az egész ellenzék spontán lelkesedéssel kövesse azt a riadót, melylyel a függetlenségi és 48-as párt az egész ellenzékhez harcba szólította.

— Az interpellációk fognak most általam bejelenteni!

Szilágyi és nem Bánffy Dezső mondotta ezt a mondatot; az elnök humora az egész képviselőházat derült hangulatba hozta.

Apponyi Albert gróf és Olay Lajos jegyezték be interpellációkat a zágrábi ügyből kifolyólag.

Most már a napirendre, vagyis a holnapi napirend megállapítására került a sor.

— Javaslom, hogy a Budapesten felállítandó büntető törvényszékre vonatkozó javaslat tárgyalás-sék, hangzik az elnöki baldakin alól; egy pillanattal később már csatasorban állott Ugron Gábor:

— Meggyalázták Zágrábban a nemzeti lobogót! Nem tárgyalhat a képviselőház mást, mint a megtorlás módzatait. A nemzet vegyen elégtételt ott, ahol a kormány tudatlan és pártjával együtt tehetetlennek bizonyul.

Zugó tapsok, zajos éljenzések szakították félbe a fényes vádbeszédet, melyet csak az igaz, hazafias lelkesültség diktálhatott.

A bevádoltak, nagyok és kicsinyek meglapulnak helyeiken, csak a mikor Ugron Gábor a nemzeti érzületük hiányára hivatkozott, akkor állott fel közülök az, a ki úgy látszik a legjobban találva érezte magát: Jókai Mór!

Sápadtan állott ott az ősz férfiú a második sorban. Ki hitte volna, hogy a szabadságharc póétája a magyar képviselőházban ily helyzetbe kerül.

Szavai elveszték a zajban melylyel az ellenzék védekezését elutasította. Kis ideig még izgatottan látszott aztán elcsendesülni, mire még nagyobb lett az éljen, még nagyobb lett az éljen, még zajosabb a taps, mikor Ugron Gábor azt követelte, hogy a nemzeti trikolor helyeztessék vissza helyére és ünnepélyesen, zeneszóval kövesse meg Horvátország, egy a polgárság, mint a hadsereg.

Hogy fogadták volna Jókai Mór. ha ő mondja ezeket a szavakat! Pedig kitelt volna tőle — egykor, úgy 47 év előtt.

— Halljuk! Mi lesz! türelmetlenkedett az ellenzék — és felállott Bánffy Dezső báró.

— Nem engedhetem meg, hogy ily hangon . . . Ilyes valamit mondhatott a nagy elégtételtevő és az ellenzék máris elvesztette türelmét.

— Ne arról beszéljen!

— Zágrábban lett volna ilyen legény! kiáltott nagy hatást keltve Lukács Gyula.

A jobboldal ezen felháborodva, Kubinyi Géza és Sréter Alfréd siettek ellensúlyozni a baloldal fokozódó haragját, de a mikor a miniszterelnök elismerte, hogy botrányos dolgok történtek Zágrábban, és mégis csak annyit koncedált, hogy lehet és esetleg kell is ezzel a kérdéssel foglalkozni — akkor már nem lehetett többé vihart elhárítani, bármiképp is iparkodott Szilágyi Dezső, személyiségehez éppen nem méltóan, a villámhárító szerepére vállalkozni. Tette pedig ezt egyszerűen azzal a csaláftával, hogy helytelenül hivatkozva a házszabályok egyik szakaszára, kijelentette, hogy Ugron Gábor indítványa nem bocsájtható szavazásra.

Az ellenzék jogos felháborodásában is első sorban a higgadt magyarázathoz folyamodott és miután Helfy Ignác szolgált egy kis tanítással a miniszterelnöknek kvalifikálhatlan szavaiért, Beóthi Akos állott fel és az ő tekintélyvel párosult nagy tudományával azt igyekezett megmagyarázni, hogy a nem-

zeti becsület kérdése mégis csak fontosabb a budapesti büntető törvényeknél.

Madarasi József is igyekezett megmagyarázni a házszabályokat, Szilágyi Dezső pedig feltette szemérvégét, ide-oda lapozta a képviselőház barnatáblás törvénykönyvecskéjét és elkezdett okoskodni.

— Prókátori fufang!

— Ügyvédi irodát nyiss!

Szinte sivitott a nagy zajban az elnöki csempető hangja.

Hirtelen csend lett; mindenki elhallgatott — a horvát miniszter jelentkezett szólásra.

Josipovich Imre a Kossuth Ferencz felszólalásához, a melyet azonban alaposan félreértett, fűzte megjegyzéseit; az egész képviselőház által tisztelt férfit megvádolt, hogy őszintén beszélt, a mikor azt mondotta, hogy ő maga van legjobban felháborodva a zágábi botrány eseményei miatt.

Találótan mondta rá Kossuth Ferencz, hogy ha úgy érezne minden horvát, nem kellene most Magyarország ilyen ügygel foglalkoznia.

Az ellenzék ezalatt névszerinti szavazást kért a napirend felett.

A zaj egyre tartott, az ellenzék kereste a jogát, az elnök pedig erőszakoskodott, mint egy oligarcha — végre nem talált okosabb megoldást, hát felüggesztette az ülést.

A zajos vita színhelyét áttették a folyosókra, a hol Szilágyi Dezső mégis csak meggyőződött tévedéséről és vagy fél órai tanácskozás után az újra megnyitott ülésben elrendelte a névszerinti szavazást az ellenzék indítványa felett.

Kibuzták a szavazást kezdő betűt.

— Á!

— Ah! Ah! hangzott egyszerre az egész képviselőházban és öt percnyi szünet után minden nagyobb emóció nélkül történt meg a szavazás, mely a kormányoknak végül is 39 szótöbbséget eredményezett.

A zágábi botrány azonban ezzel még nem volt elintézve, mert most került csak a sor Apponyi Albert gróf zajosan megjelölt interpellációjára, melyben széles alapon kifejtvé, hogy mit kellett volna a kormánynak tennie és e helyett mi mindent nem tett; a zászlóértére és a megtorlásra vonatkozó kérdéseit a miniszterelnökhez intézte, a ki természetesen adós maradt a válaszal.

Az ország tehát nem gyönyörködhetett egy újabb elválasztolásban.

Helyi és vegyes hírek.

— **Interpelláció a csongrádi választások tárgyában.** Hock János országos képviselő tegnap az országgyűlésen interpellációt intézett a belügyminiszterhez Csongrád megye azon törvénytelen határozata miatt, hogy Csongrád választói a törvény világos rendelkezése ellenére 3 alváltzó kerületbe osztatták be, dacára annak, hogy ezt a törvénytelen intézkedést statutummal akarják fedezni, ugyancsak a statutum világos rendelkezése ellenére a választási helyeket kormánypárti kocsmákba tették. Az interpelláció felölelte azt a visszaélést is, hogy a választókat az utolsó órában az ottiak bekerületenként, úgy amint az egyes kerületeknél ezt a párterdek kívánta. Hock interpellációjára a zágábi események miatt rendkívül izgatott házból nagy hatást tett. Zúgott minden felől az ellenzék oldalról, a miniszterek felé hogy így készültök a megyei tisztújításra?! Perczell azt válaszolta, hogy érdemlegesen nem válaszolhat, mert a vármegyétől még nem érkezett fel a jelentés. Hocknak azonban megígérte privátim, hogy: ha a megye eljára törvénytelen s ráadásul statutum ellenes is, ha a választás után dönt is a dologban, megsemmisíti a megye határozatát s ez esetben új választás lesz Csongrádon. Perczell belügyminiszter urnak úgy látszik lesz baja csongrád megyei dolgokkal, mert Sima képviselő meg a jövő szerdán fogja meginterpellálni a virilisek névjegyzékének össze állításánál elkövetett visszaélések miatt. Annyi bizonyos, hogy Vadnay Andor ur fő-

ispánsága a választási tisztaságok dolgában gyönyörűségeken kezdődik; de az is bizvást vehető, hogy az ilyen kezdetnek hamar véget vetnek Csongrád megyében.

— **Újabb pákulicz csiny.** Az ideai vármegyei képviselő választásokat bizrást nevezhetjük egyfelől a pákulicz önkénykedés és megbotránkozató stikligyártás, — más felől pedig a jog és törvényesség harcának. Ismét egy újabb csinyéről számolhatunk be az önkénykedésükben törvényt és jogot nem ismerő pákulicz tábornak. A tegnapielött tartott igazoló választmányi ülésen tárgyalattott a csongrádi választókerületek beosztása, s bár az eddigi gyakorlat szerint az volt a dolog rendje, hogy a külterületi választók a második és harmadik kerülethez voltak beosztva: ez esetben a jó pákuliczok csak azt kérték, hogy Csongrádon most az ottani mindhárom kerületbe egyenlően osztassanak be a külterületi választók. Ennek az indoka ámbár nyilvánvalóan az, hogy a pákuliczok az első kerületben, a hol egy kissé bizakodnak a győzelemben — egy kis erősítést nyerjenek: az igazoló választmány ellenzéki tagjai, noha ez párt szempontból az ellenzékre hátrányos — jogosság és méltányosság tekintetéből egyhanglag beleegyeztek ebbe az eddigi szokástól eltérő változtatásba. Hát csak ezt akarták a pákuliczok. Mikor a külterületi választók elosztására került a sor, Csemegi Antal azt indítványozta, hogy a külterületi választók sorsolás után osztassanak be egyenlően a három kerületbe, amint hogy igazság, törvény és jog szerint ez másképp nem is lehet. Ez azonban már nem conveniált a pákuliczoknak, mert hisz így fuccs lett volna az egész szépen kikombinált manipuláció. Kiszült a turpisság rögtön, hogy miért kellett a külterületeket mind a három kerületbe beosztani. Nevezetesen előállott a főjegyző ur egy remekül összerót listával, mondván hogy „soh' se bajlódjunk a szétosztással, én voltam annyira előzékeny a választmánytal szemben, hogy már kész plánumot terjeszthetek elő a beosztásra nézve”. Egy pillantás a listába aztán megmagyarázt mindent. Tudvalevőleg a pákuliczok az első kerületet vették Csongrádon magnyerhetni, — hat a beosztásnál akként jártak el, hogy az első kerületbe tették a szemenszedett pákuliczokat, ezen a rafinírozott módon akarva segíteni a győzéken álló csongrádi elvtársakon. Az igazoló választmány megyepárti többsége természetesen ráadta a szankciót erre a mávörre, és így történt meg a botrányos csiny, minél fogva a pákuliczok most ujonganak a győzelem reményében a csongrádi 1-ső kerületben, de hát másrésztől meg — — — egyfelől több lett a rováson.

— **A kiséri apostolok.** Ebben a polgári házasságos világban bizonyára senki se hitte volna, hogy előfordulhatson olyan eset, hogy a néppárt öszzefrigyesül és szent szövetséget köt a kormánypártal. A megyei választási mozgalmak azonban meghozták ezt a ritka látványosságot is, mert ime, Lengyel róm. kath. segédlelkész, a véresszájú néppárti pap, testvéries egyetértésben együtt koteskedik: Bánfalvi Lajossal a Kiséren. Ezt az éleclapba való képet pártunk egyik humoristája meg is örökít tle egy sikerült tollrajzban. A képen — mely keresztelési jelenetet ábrázol — négy ismert és egy ismeretlen alak van. Az ismeretlen alak egy elesábitott választó, akit Soós Ferencz iparos tart a keresztívzre. A bábaasszonyi tisztelt Józsa György viszi; míg Lengyel tisztelendő ur egy kanocsoból ontja az áldást az újszülött fejére, kenetteljes ábrázattal mondván: „Polgártárs, keresztellek én tégedet Vadnay Andor, Csató Zsigmond és Albertényi Antal nevében — igazhitű pákulicznak.” A hátterben sentenkedik misztikus arcczal Bánfalvi, kezében egy s a k t e r k é s t szorongatva. Nem leheszen tudni, hogy mit akar vele?

— **A pákulicz listák már röpökörnek a szentesi választók között.** Egy pár ilyen fecskét már volt szerencsénk látni. — Ime egy pár díszes mutvány belőle. A harmadik tizedben a következő nevekkel mennek a pákuliczok a csatába: Arady Kálmán, Hódy János, Buzi József, Mácsai Ferencz, ifj. Lóvy Lipót. A negyedik tizedben nagyon tisztelendő Lengyel Imre, Soós Ferencz cizmadia, Józsa György, Győri Antal. Igen érdekes hogy Lengyel Imre néppárti vezér Bánfalvi és Cikatricsisszal szövetzve lép küzdelemre ezen választási harcban és ezek az emberek csulóják az ellenzék Zelenyák pártnak. Híre jár különben, hogy a választás után Lengyel Imrét megválasztják Szen esen zsidó rabbinak. Ezt Bánfalvi megígérte neki. Az első tizedben

a régi pákuliczok lesznek a jelöltek; a második tizedben nem léptetnek föl senkit; mert itt savanyu a szőlő.

— **Szaj- és körömtájás** miatt elrendelt marhazárlat. A dorozsmai és csongrádi marhazárlatok a vármegyei állatorvos véleménye s jelentése folytán feloldáltak s így most már e községekre nézve a takarmány ki- és bevétel, valamint a marhákat hájtása engedélyezve van. Mindszente vonatkozólag pedig az ott fellépett járványra tekintettel a zárlat foganatba vételtét.

— **Bitang jószág.** Gazdája kerestetik egy két éves úszóborjúnak. A borjú Félégyházáról került Szentesre, állítólag szentesi emberé. A tulajdonos jelentkezék a rkapitányságnál.

— **Két gyilkosság.** Két véres büntényről adtak hírt. Az egyik Beeskereken történt. Itt megölte találták a Winger-gyártelep előtt Veszter Ferencz napszámot, ki mintegy 4 év előtt a Pleitz-féle nyomdában is alkalmazva volt mint körékhajtó. Honolokán két széles seb tántong, mely későbbi állatús következménye. Baltacsapás van ugyancsak a hátán is, mig nyakát és mellét több késszurás étkeleniti. A gyilkosság nem ott történt, a hol az áldozatot megtalálták, hanem az új vasutnál, a gépűtőház közelében, mint azt a vérvonatok után látni lehet. A malomig talicskán vitték, de nyilván meglepte a gyilkost valaki és ott hagyta a halálosan megsebesültet Veszter kinek öt apró gyermeke van, mintegy 37 éves és eléggé mértékletes ember volt. Szombat óta nem látta családját, mert addig nem akart haza menni, mig tartott az ötven forintjából; a mely pénz keserves munkájának volt gyümölsége. A gyilkost most keresi a rendőrség. — A másik gyilkosság vasárnap történt Muzslyán. Furkas József telepes régóta czivakodásban élt lakójával, Kovács Sándorral. Vasárnap délután uiból szóváltás támadt köztük, mire Kovács iszonyu haragra lobbant, miközben azt mondta: Még ma meg kell egyikünknek halnia. De talán el is felejtette, hogy mit mondott, elment a kocsimába és ott időgált késő estelig. Tizenegy óra tájban mikor hazafelé indult észrevette, hogy a háza előtt áll Furkas József kaszával kezében és vár valakire. A hogy közelében ért, Furkas rákiállott: De ám most én veszem el a te életedet! A megrémült Kovács befutott egy szomszédos háza és lekapta az ajtót támasztó dorongot. Aztán kilépett az utcára. Mikor ezt észrevette Furkas, feléje rohamt a kaszával, Kovács fölemelte az iszonyu nehéz dorongot és mikor egész közelében ért Furkas, olyan erővel csapott a ejére, hogy az eszmélet nélkül lerogyott. Azután elment s jelentkezett a telepen lakó rendőrnél. Az áldozatot bevitték a városi kórházba, hol másnap éjjel meghalt.

— **Mi a kötelessége egy jó feleségnek férjeürává szemben?** Erdekesen felel meg e kérdésre a régi idők humorával egy XVII. századbeli népének. E szerint a jó asszony akkor disse az urának, ha mindenben engedelmeskedik neki és a hámfán kívül nem tapod. Tartás szem előtt, hogy az urát nem pénzen vette, nem is ostromon szerzte; mindig az történék hát, a mit a férj akar; az asszony morogni ne merjen, ne mondjon ellene, ne veszekedjék, mert ha, a mint némelyek teszik, ó rakja a nyergel férje hátára, akkor az ilyen férjnek báza ég belül. Az asszony legyen takarékos, legyen tiszta öltözetében, mely világos színű legyen, mert a sötétben úgy néz ki, mintha urát ennek már életében gyizsolni akarná. Mint ruhája tiszta, úgy arca vidám, derült legyen mindenkor. Ura pénzét elne költsa, hanem őrizze meg s adja elő, mihelyt kérih Ha vendég érkezik, tudjon tisztességet; jó étkeket főzzön, gyakorta nyuljon csaphoz (?); tiszta legyen tál, tányér az abros magyar módra fehér legyen — A mint az ételt asztalra adta, üljön le maga is, de legyen szemérmes és keveset szőlljön. Mikor azonban kérdezik, beszéljen értelmesen, de azért ne igyekezzék magát esebbnek tartani jámbor uránál. Tskintét csak ó reá vesse, nehogy a vendég meg it élje. Ha ura sokat költ a vendégségen, azért zenebonát ne csináljon. Mikor ura utnak indul, mert a férfij nem ülhet mindig a házbán, töltött tyukot sütte legyen iszákjába, kísérje ki az ajtóba s ott szívélyesen bucsuzzék el tőle, mert a ki nem így teszen, az olyan asszonyhoz kapanyéllal kell nyulni. A mig a férfij oda van, az asszony ne rugja az utcát s végezze házi dolgát s ha tud hozzá, varró legyen a kezébe Mikor a gazda megjön, a kűszóbbön fogadja, ott nyujtsa neki a kupát s szája édes szókka legyen rakva. Gyermekait ékes erkölcsökre tanítsa, a tisztól őrizze, ruhájukat, testüket szennyről, kiütéstől tisztán tartás; szeresse, ne szidia, durva szókka ne bánssa őket, mert szénát érdemel az az asszony, aki rossz szavakkal illeti gyermekeit. Ha felönték köldje a flukat iskolába: a lányok járjanak varróháza, mert a tő nem tesz kárt győnge ujaikban. Ne éhezék de bőven se költsön; néha jó a kenyér sajttal is; s az úres palaczkot sem kell mindjárt eltörni, mert nem hal bele az asszony, ha vizet iszik is belőle. — Csak ha mindezeket követi, a ezen bölcs tanításokat soha sem feledj, remélheti azt a jutalmat, hogy férje — el nem döngeti.